

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434596
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6120434596.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXXX/XX, zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 17.070,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 9Csp/2/2021-167 zo dňa 23. marca 2022, vo výrokoch II. a III. takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.797,20 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.272,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 17.674,96 € od 26.4.2018 do 19.8.2020,
 - zo sumy 17.372,56 € od 20.8.2020 do 27.10.2020,
 - zo sumy 17.070,16 € od 28.10.2020 do 24.11.2020,
 - zo sumy 16.918,96 € od 25.11.2020 do 22.12.2020,
 - zo sumy 16.767,76 € od 23.12.2020 do 1.2.2021,
 - zo sumy 16.616,56 € od 2.2.2021 do 9.3.2021,
 - zo sumy 16.465,36 € od 10.3.2021 do 29.3.2021,
 - zo sumy 16.314,16 € od 30.3.2021 do 4.5.2021,
 - zo sumy 16.162,96 € od 5.5.2021 do 11.5.2021,
 - zo sumy 16.011,76 € od 12.5.2021 do 18.6.2021,
 - zo sumy 15.860,56 € od 19.6.2021 do 9.7.2021,
 - zo sumy 15.709,36 € od 8.7.2021 do 10.8.2021,
 - zo sumy 15.558,16 € od 11.8.2021 do 27.9.2021,
 - zo sumy 15.406,96 € od 28.9.2021 do 9.11.2021,
 - zo sumy 15.217,96 € od 10.11.2021 do 22.11.2021,
 - zo sumy 15.028,96 € od 23.11.2021 do 31.12.2021,
 - zo sumy 14.839,96 € od 1.1.2022 do 1.2.2022,
 - zo sumy 14.650,96 € od 2.2.2022 do 14.3.2022,
 - zo sumy 14.272,96 € od 15.3.2022 do zaplatenia,
- a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne citáciou § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 524 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23.1.2015 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému úver vo výške 25.000,- €, a to na účel splatenia spotrebiteľských úverov, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 364,11 € po dobu 120 mesiacov, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 44.192,09 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 13,67 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 12,40 %, konečnú splatnosť úveru 20.1.2025, splatnosť prvej splátky 20.2.2015 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 5.3.2018, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 10.4.2018. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 17.070,16 €, ktorá pozostávala z istiny úveru. Žalovaný po podaní žaloby na súd uhradil sumu 2.797,20 €.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2020 mal súd preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 postúpila Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu ako postupníka.

4. Vecne argumentoval tým, že „súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd mal v konaní preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 25.000,- €. Žalovaný si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, právny predchodca žalobcu bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná (viď poštový podací hárok na č.l. 62), z ktorého dôvodu súd konštatuje, že právny predchodca pôvodného žalobcu si uplatnil právo na zosplatenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu IX. ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 16.4.2018.

Po preskúmaní Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Žalovaný namietal absenciu náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ a písm. j/ citovaného zákona. Podľa názoru súdu však predmetná Zmluva obsahuje aj predmetné náležitosti, keď okrem výšky úrokovej sadzby (vo výške 12,40 %) sú všeobecnými obchodnými podmienkami upravené podmienky, za ktorých by bolo možné pristúpiť k zmene jej výšky (bod III. všeobecných obchodných podmienok). Zároveň súd konštatuje, že je naplnená aj podmienka upravená v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona (podľa Zmluvy je ročná percentuálna miera nákladov 13,67 %). Súd má za to, že hoci nie je v Zmluve uvedený presný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, obsahuje všetky predpoklady použité na jej výpočet (t.j. celkové náklady spotrebiteľa, výška úrokovej sadzby, výška poplatku za poskytnutie úveru, výška mesačnej anuitnej splátky, celkový počet splátok, lehota splatnosti úveru, výška úveru) a teda nemožno konštatovať porušenie predmetného zákonného ustanovenia. Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca sa domáha len zaplatenia dlžnej istiny úveru (viď č.l. 65) a teda aj prípadný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by nemal vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Súd takisto konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti splátky, na základe ktorej došlo k uplatneniu práva podľa § 565

Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade bol úver zosplatnený najneskôr na základe splátky splatnej dňa 20.12.2017 (vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 10.4.2018, t.j. po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky, s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a žaloba bola podaná dňa 22.11.2020, t.j. počas plynutia premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.797,20 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil a vo zvyšnej časti žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 14.272,96 € predstavujúcu dlžnú sumu istiny úveru. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % z dlžnej sumy zohľadniac čiastočné úhrady zo strany žalovaného.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže banka (postupca) v prejednávanej veci postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi (žalovanému), ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. V tejto súvislosti má súd za to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu bol dodržaný postup v zmysle citovaného ustanovenia. Podľa názoru súdu je možné výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (t.j. tretiu upomienku - pokus o zmier pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, č.l. 60) považovať za písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorej odoslanie žalovanému mal súd preukázané, a to poštovým podacím hárkom, podľa ktorého mu bola predmetná výzva zaslaná dňa 5.3.2018. Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný sa Zmluvou zaviazal v prípade akýchkoľvek zmien (t.j. napríklad aj zmeny adresy na doručovanie písomností) tieto pôvodnému veriteľovi oznámiť (viď bod 10 všeobecných obchodných podmienok, č.l. 17) a teda pokiaľ žalobca preukázal odovzdanie zásielky obsahujúcej predmetnú listinu na poštovú prepravu (poštovým podacím hárkom, č.l. 62), je potrebné aplikovať ustanovenia Zmluvy (resp. všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou), v zmysle ktorých sa zásielka považuje za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu (viď bod 10 ods. 1 všeobecných obchodných podmienok). Súd už len dodáva, že zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách bližšie nešpecifikuje náležitosti písomnej výzvy v zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8, z ktorého dôvodu má za to, že za ňu možno považovať aj výzvu na úhradu dlžnej sumy, ktorou bolo žalovanému oznámené vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a ktoré bolo žalovanému doručené (viď doručenkú na č.l. 61). V zmysle uvedeného má teda súd za preukázané, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

Ďalej žalovaný namietal, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím Zmluvy neskúmal bonitu žalovaného, t.j. jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Zo spisu vyplýva, že žalovaný pri overovaní bonity uviedol, že jeho mesačný príjem za mesiac pred podaním žiadosti o spotrebiteľský úver bol vo výške 813,46 €, za predchádzajúci mesiac vo výške 560,80 € a za ďalší predchádzajúci mesiac vo výške 503,82 €, vedľajší mesačný príjem uviedol v sume 192,90 €, pričom neuviedol žiadne iné záväzky. Právny predchodca žalobcu mal teda k dispozícii údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaného, na základe ktorých skutočností súd uzavrel, že postupoval v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal ich plnú náhradu voči žalovanému, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Pri posudzovaní úspechu vo veci súd posudzoval aj zavinenie strán sporu na zastavení konania, pričom mal preukázané, že čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť žalovaný, keďže čiastočne plnil až po podaní žaloby. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

5. Proti výroku II. a III. rozsudku podal odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú podľa názoru žalovaného v tom, že konajúci súd mal preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a mal preukázané platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v danom konaní.

Žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, ktorý však nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nie je zrejmé, že preukazuje podanie tretej upomienky na poštovú prepravu. Poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu

mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín.

Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.03.2022 sp. zn. 17CoCsp/5/2022.

Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 10Bdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, tretiu upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Uvedené potvrdil aj Krajský súd Nitra v rozsudku zo dňa 06.05.2021 sp. zn. 9CoCsp/6/2021 a taktiež rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.07.2021 sp. zn. 19CoCsp/17/2021.

Žalovaný navrhuje, aby Krajský súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP a to tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Žalobca je názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie nemá zákonné náležitosti podľa § 363 CSP a v odvolacom konaní nemožno pokračovať a zároveň odvolanie je podané neoprávnenou osobou, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie žalovaného odmietol.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný, ktoré odvolanie podpísala E. F., ako fyzická osoba, s uvedením rodného čísla, ktorá skutočnosť vyplýva z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 179 spisu). Súčasťou odvolania bola príloha označená – A. B. Odvolanie 9Csp22021.asice. Odvolanie bolo napísané na hlavičkovom papieri JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., avšak elektronicke podpísané JUDr. Petrom Vachanom, LL.M., konateľom nebolo, pričom nejde ani o naskenovanú kópiu odvolania s jeho podpisom.

Právny zástupca žalovaného JUDr. Peter Vachan spolu s odporom zaslal súdu aj plnomocenstvo zo dňa 22.12.2020 (čl. 81), ktorým ho žalovaný splnomocnil na zastupovanie v tomto konaní. Súčasne predložil aj poverenie udelené pre B. E. F. zo dňa 20.02.2018 (č.l. 74), ktorým jej bolo udelené poverenie udelené v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov

verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), aby by v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímala, podávala a autorizovala všetky podania v jeho elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát bez obmedzenia, najmä je oprávnená čítať záznamy na úložisku a vykonávať zápisy záznamov do úložiska. Spolu s odvolaním bolo súdu doručené poverenie právneho zástupcu žalovaného JUDr. Peter Vachan, s.r.o. (č.l. 176) udelené pre B. E. F. v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), aby by v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímala, podávala a autorizovala všetky podania v jeho elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. bez obmedzenia, najmä je oprávnená čítať záznamy na úložisku a vykonávať zápisy záznamov do úložiska a vykonala všetky s tým súvisiace úkony a to i v prípade, že sa na taký úkon vyžaduje osobitné splnomocnenie; toto poverenie nie je substitučným splnomocnením udeleným tretej osobe.

Podľa ustanovenia § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

12. Podľa ustanovenia § 123 CSP, podanie je úkon určený súdu (ods. 1). Podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva aj na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (ods. 2 CSP).

13. Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

14. Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

15. Podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak odvolanie nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

16. Podľa ustanovenia § 13 ods. 6 zák. č. 305/2013 Z.z o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou.

17. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykonáva autorizáciu elektronickej podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis kvalifikovaným elektronickej podpisom alebo kvalifikovanou elektronickej pečatou (§ 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 305/2013 Z. z.), resp. kvalifikovaným elektronickej podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa

osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený (§ 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z.).

18. Podľa § 82l ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgán verejnej moci, advokát, súdny exekútor, notár a správca sú povinný v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicke schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom; to neplatí, ak súd požiadava o predloženie určitej listiny a pre predkladanie administratívneho spisu alebo iného spisu. Ak je pre podanie určený elektronicke formulár sú osoby podľa predchádzajúcej vety povinné podanie urobiť prostredníctvom takeho formulára. Trovy vzniknuté porušením povinnosti podľa prvej vety nie sú predmetom náhrady trov konania.

19. Zárukou identifikácie strany sporu a autenticity podania je autorizácia elektronicke uskutočneného podania vo veci samej, t.j. aj odvolania, ktorá slúži na identifikáciu osoby a zároveň nahrádza podpis konajúcej osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej napísala a podpísala. Osobou, ktorá podanie vo veci samej napísala a podpísala rozumieme tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronicke podpis alebo kvalifikovaná elektronicke pečať. Rozhodujúcou skutočnosťou pri posúdení splnenia resp. nesplnenia zákonnej podmienky v prípade elektronicke podoby odvolania je, ktorej osobe patrí KEP použitý na autorizáciu podaného odvolania.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že v prípade ak odvolanie doručené súdu prvej inštancie dňa 3.5.2022 bolo autorizované KEP fyzickej osoby E. F. na základe poverenia zo dňa 20.02.2018 a 1.2.2021, udeleného v zmysle § 23 ods. 4 Zákona č. 305/2013 Z.z., nemožno hovoriť o splnení podmienky napísania a podpísania odvolania JUDr. Petrom Vachanom LL.M., konateľom JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. takže ide o podanie bez autorizácie JUDr. Petrom Vachanom LL.M., ako advokátom a konateľom JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. Odvolací súd dodáva, že ak by predmetné odvolanie nebolo podpísané E. F., súd by na neho neprihliadal, keďže nebolo doložené do 10 dní v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe podpísané advokátom KEP. Navyše ani text odvolania pripojeného k odvolaniu ako príloha neobsahuje KEP advokáta JUDr. Petra Vachana LL.M. konateľa JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. V súlade s ust. § 125 ods. 2 CSP, keďže ide o osobitnú úpravu následkov elektronickeho podania bez KEP, dospel odvolací súd k záveru, že ide o neodstrániteľnú vadu odvolania žalovaného, ktoré bolo súdu doručené dňa 3.5.2022 a v taktom prípade nebolo možné ani odstránenie väd odvolania. Podpis patrí medzi nevyhnutné náležitosti odvolania a pokiaľ zákon vyžaduje, aby odvolanie podané elektronicke bolo podpísané KEP, potom KEP advokáta na odvolaní musí byť ním uskutočnený v lehote určenej na podanie odvolania resp. najneskôr do 10 dní. Vadami odvolania sa myslia obsahové nedostatky, čo znamená, že ak v napadnutom rozhodnutí bolo správne poučenie o odvolaní, nie je potrebné vyzývať na odstránenie nedostatkov. Zároveň právnym zástupcom žalovaného predložené poverenie zo dňa 20.2.2018 (č.l. 74) a 1.2.2021 (č.l. 176) pre B. E. F. nemožno akceptovať ako substitučné splnomocnenie advokáta advokátom (podľa § 89 ods. 1 CSP a § 16 ods. 1 zákona č. 16 zákona č. 586/2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostensky zákon) v znení neskorších predpisov), pretože neobsahuje zastúpenie v tejto konkrétnej veci a rieši výlučne oprávnenie v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z.

21. Odvolací súd v tomto smere prevzal argumentáciu uvedenú v uznesení Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/14/2021 zo dňa 29.4.2022 a sp. zn. 8CoCsp/30/2021 zo dňa 21.4.2022.

22. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

23. Zároveň bolo potrebné je tiež posúdiť, že na podpis odvolania podľa splnomocnenia bol oprávnený JUDr. Peter Vachan LL.M. ako konateľ JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. a nie B. E. F., ktorá podanie podpísala. Ide o nedostatok subjektívnej procesnej legitímácie, odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

24. S poukazom na uvedené odvolací súd odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d) CSP odmietol ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní a tiež podľa § 386 písm. b) CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, keďže žalovaný podaním odvolania proti rozsudku, ktoré bolo odmietnuté, zaviniť výsledok odvolacieho konania v jeho neprospech a preto náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi. S poukazom na článok 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd na rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania aplikoval ustanovenie čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci, ktorým je ustanovenie § 256 ods. 1 CSP o náhrade trov konania pri zastavení konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).